

ETT LUCIAFIRANDE UTÖVER DET VANLIGA

Av Josefin Nyström, Harads

Den 7 december landade jag på Gran Canarias flygplats. Anledningen till min resa var att jag som kandidat för Norrbottenslucia blivit utvald att representera Sverige på Gran Canaria (ett samarbete sedan 1964 mellan Norrbottens Kuriren, Luleå Lions club, och arrangören för luciafirandet på Gran Canaria). En vecka skulle jag vara borta och den enda information jag fått var ett fullspäckt schema med datum, klockslag och platser som jag skulle besöka. Jag insåg att jag hade en hektisk vecka framför mig utan att riktigt veta vad som väntade.

Det första som hände när jag kom till flygplatsen var att jag fick ett mycket oväntat välkomnande. Jag blev mött av ett tv-team som ville intervjua mig i direktsändning. Det var då jag började förstå hur stort luciafirandet är på Gran Canaria, och det här visade sig vara bara början på ett annorlunda resa. Under hela min vistelse på ön bodde jag på det ena lyxhotellet efter det andra och blev behandlad som en prinsessa dygnet runt.

Jag och den kanariska lucian Laura Lucia Lopez Leon

Första dagen var det dags för en härlig båttripp tillsammans med alla inblandade i luciaarrangemanget. Vi var ute till havs hela dagen, åt god mat, drack champagne, badade och körde vattenskoter. Min första tanke var att dagarna skulle fortsätta på liknande sätt. Det jag inte visste då var att resten av veckan skulle bli hektiska från tidig morgon till sen kväll, sol och bad blev det inte mer av under veckan. Många kvällar var vi inte hemma på hotellet förrän

02.00 på natten. Jag fick åka runt på ön och besöka olika företag, träffa företagsledare och borgmästare. Det var fina middagar varje kväll, aldrig mindre än 7 rätter och till det bjöds det på exklusiva viner. Det fanns som tur var alltid en tolk med i sällskapet eftersom alla personerna i luciaarrangemanget, fotografer, journalister talade spanska.

Luciakröningen skedde i den ekumeniska kyrkan i Playa Ingles. Turistchefen på Kanarieöarna utförde kröningen, där även den kanariska lucian deltog. Jag var uppbackad av en svensk kör som sjöng svenska julsånger. Kyrkan var fylld till brädden. De som inte fick plats klättrade upp i fönstren för att kunna ta del av kröningen. Människor stod även utanför kyrkan och längs gatorna. Inne i kyrkan fanns TV, radio och tidningar på plats för att dokumentera kröningen. Det var väldigt häftigt att få vara med om denna händelse. En upplevelse jag särskilt kommer ihåg är alla fotografer som står i vägen när vi ska tåga ut ur kyrkan. Det var kameror överallt och jag hade nästan svårt att hålla mig för skratt. Jag kände mig som en riktig kändis.

Självaste luciadagen den 13:e december började dagen tidigt på morgonen. Vi körde bil till den lilla bergsbyn Santa Lucia. Väl framme fick vi ett varmt välkomnande av borgmästaren som sedan följde oss till stadshuset för att träffa pressen. Efter intervjuer i radio, tidningar och TV startade den stora processionen som skulle leda oss genom byn mot kyrkan. I processionståget fanns en stor orkester med trummor, trumpeter, klockor och bjällror. Byn var fylld med människor som hade samlats efter vägarna för att hylla Lucia - i deras ögon ett helgon.

*Mjök och vatten på kyrktrappan –
ceremoni för god skörd vid Luciafirande
i byn Santa Lucia.*

Efter kyrkan var det avslutningsmiddag på en fin restaurang tillsammans med borgmästaren och alla andra inblandade i dagens luciaevenemang. Middagen avslutades med att vi bytte gåvor mellan varandra. Jag, Elisabeth och Hans (Lions Club Luleå) delade ut typiskt norrländska gåvor till våra spanska värdar. Tillbaka fick vi motta allt från klockor, smycken och väskor till stora korgar fyllda med frukt, oljor och sylt från byn. Innan hemresan fick jag lämna luciakronan i ett museum i byn Santa Lucia där alla Norrbottniska luciarepresentanter före mig hade lämnat sina kronor. Det var en imponerande syn att se alla 43 luciakronor samlade på hyllor i museet tillsammans med bilder på luciorna.

En mycket händelserik vecka fylld med härliga och roliga minnen började lida mot sitt slut. Nöjd och glad (men lite trött), kändes det skönt att sätta sig på planet hem till Sverige och Harads igen.